

REPORTAGE Na twee jaar feestelijke opening tienerschool Fourteens

School vol vernieuwing

Waarom doen scholen wat ze doen, en kan het ook beter? Kort gezegd was dat de vraag die dinsdagmiddag centraal stond tijdens de officiële opening van Fourteens in Beverwijk, een school binnen een school waar onderwijs wordt gegeven aan kinderen van 10 tot 14 jaar.

Oscar Spaans
o.spaans@mediahuis.nl

Beverwijk ■ „Hallo, komt u voor de opening? Die kant op graag, naar de ballonnen toe.”

Een jongen en meisje van een jaar of twaalf delen plattgrondjes van het Castor College – tot voor kort Kennemer College – uit aan toestromende belangstellenden en wijzen hen de weg naar de ingang van Fourteens aan de zijkant van het schoolgebouw.

Dromen

Op de muur boven de deur prijkt de naam van de school in groene graffitiletters, te midden van een zuurstrookroze vlak. Bij de ingang staat een breeduit lachende Wiske Ruijgrok, directeur van Fourteens en docent Nederlands. Vijf jaar geleden was ze lid van de werkgroep die een start maakte met 'dromen' over een vernieuwd onderwijsprogramma.

Inmiddels heeft Fourteens de eerste twee lesjaren erop zitten. Maar van een feestelijke opening kwam het vanwege de pandemie niet. Dus gebeurde dat dinsdag in de vorm van een aantal workshops voor ouders, bestuurders, onderwijspersoneel en andere belangstellenden. Maar niet voordat zij een dosis inspiratie toegediend hadden gekregen in de aula van het schoolgebouw.

Daar schudde Claire Boonsta, oprichter van de stichting Operation Education, haar toehoorders wakker door vraagtekens te zetten bij zo'n beetje alles wat 'we' als maatschappij als normaal zijn gaan beschouwen in het onderwijs. Zomervakanties, eindexamens, klaslokalen, tien-minutengesprekken, lessen van vijftig minuten, cijfers, vakken, de onderwijsinspectie, de Cito-toets – waarom hebben we dit eigenlijk zo ingericht?

„We hebben een systeem gecreëerd waarin we mensen zijn gaan zien als machines die te optimaliseren zijn. En als het even niet goed gaat, dan sturen we bij. Maar we zijn geen machines, we zijn levende wezens en onderdeel van het leven op

De entree van Fourteens, aan de zijkant van het Castor College aan de Beverwijkse Büllerlaan.

FOTO JIFOTO/VINCENT DE VRIES

„
We zijn niet van nature in hokjes ingedeeld

aarde. We zijn niet van nature in hokjes ingedeeld.”

Zorgwekkend

Met de natuurlijke bravoure van een stand-up comedian wandelt Boonsta heen en weer tussen haar publiek terwijl ze haar verhaal doet. En hoewel er hier en daar best wat te lachen valt, is haar onderliggende boodschap zorgwekkend: het huidige schoolsysteem is – alle goede intenties ten spijt – voor een grote groep kinderen niet het beste, volgens haar.

„Adriaan de Groot bedacht de Cito-toets. Hij vond het handig om

mensen in bepaalde vakjes in te delen en ontwierp een eigen sorteermachine. Maar die test zegt niks over de ontwikkeling van een kind. Het zegt alleen iets over waar het kind staat in dat jaar ten opzichte van de rest”, aldus Boonsta.

Ze besluit met een pluim voor Fourteens 'omdat jullie de stap hebben gezet om het anders te doen'.

Directeur Wiske Ruijgrok: „Bij ons krijgen leerlingen pas in het laatste jaar een advies over het vervolgniveau. Helaas is het door het huidige onderwijssysteem dan nog wel even van: 'Oké, wat gaan we nu doen?'”

'10-14-onderwijs'

Fourteens is een samenwerking van Stichting Fedra, het Castor College, het Dalí College, SKILLS vmba en Stichting Voortgezet Onderwijs Kennemerland. Leerlingen uit groep 7 en 8 van de basisschool zitten samen met leerlingen uit klas 1 en 2 van het voortgezet onderwijs op één school.

Thuis gezocht voor prehistorisch 3D-zeedier

Rick Stikkelorum naast de door hem ontworpen printversie van de miljoenen jaren oude Tanystropheus hydroides. FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

Willemien Schenkeveld
w.schenkeveld@mediahuis.nl

Haarlem ■ Meer dan tweehonderd miljoen jaar geleden zwom Tany met zijn verschrikkelijk lange nek door de oerwateren. Nu staat hij in 3D geprint in een Haarlemse werkplaats. Na twee jaar nadenken en twee maanden printen is hij af. „Maar waar moet hij nu in godesnaam heen?”

Het begon met Rick Stikkelorum, die een passie voor prehistorische dieren combineert met een grote maakdrift. Als hij er niet was ge-

weest, had Tany nooit bestaan. Maar hetzelfde geldt voor Vincent Koning, eigenaar van 3D Orbit, die zijn had in een uitdagend printavontuur. Dat werd dus dit felgekleurde zeereptiel van zes meter lang.

De Tanystropheus hydroides is een heel vroeg dier, nog van vóór de dinosaurussen. „Hij stamt uit het Trias. In dat tijdperk had je veel vreemdsoortige experimenten in het dierenrijk”, zegt Stikkelorum. „Hij at vis, dat kun je zien aan z'n tanden. Die nek moet handig zijn geweest bij het jagen. Maar ik vind 'm toch bizar en mysterieus.”

Eerst was Tany bedoeld voor de

tuin van het innovatieve bedrijvencentrum aan de Oudeweg, waar 3D Orbit is gevestigd. „Maar de hovenier denkt dat hij zomaar kan omwaaien, en dan is hij meteen kapot.” Nu staat de langnek dus midden in de werkplaats.

„We zijn op zoek naar een huis voor 'm. Waar kan hij in godesnaam heen?”, zegt Vincent. Ze hebben nog niet om zich heen gevraagd. Misschien wil een museum als Naturalis of Nemo de creatie wel onderdak verschaffen. Maar als hij ergens in de omgeving terecht komt, vinden ze dat ook uitstekend. Veel geld hoeven ze er niet voor te hebben.